

Riêng riêng cho các Trung Tá Khu Văn Phát, nguyên Phi đoàn Trừng phi đoàn 215, Thôn Trừng, người đã dũng cảm và khuyếch khích tôi viết bài Tuy Hòa và Con Lũ Máu khi anh đang còn hiện diện trong cuộc chiến này.

Một nén hương thơm dâng cho vong hồn anh dũng cấn vui nơi vùng trời miền viễn

Phần mở đầu:

Sau khi Ban Mê Thuột thất thủ, ngày 14 tháng 3 năm 1975, trong cuộc họp khẩn cấp của các tướng lĩnh cao cấp và Tổng Trưởng Nguyễn Văn Thiệu tại Cam Ranh đã đưa ra quyết định triệt thoái tất cả chức quân của Quân

Đoàn II và tất cả chiến xa, pháo binh cũng như máy bay ra khỏi Pleiku và Kontum. Lực lượng triệt thoái được giữ kín trong vòng bí mật giữa những cấp chỉ huy Quân đoàn, để tránh sự hoang mang cho tướng lĩnh hành chánh cũng như dân chúng đưa phe đảng. Phần còn lại của các lực lượng Đưa Pháo Quân và các cấp hành chánh vẫn tiếp tục làm việc với cấp trên như thường cũng như các cấp quân trú, như không có gì thay đổi (!).

Con đường cho cuộc triệt thoái lịch sử này đã được chọn là con đường hoang phế Liên Tỉnh Lộ 7B.

Tại Pleiku theo con Quốc Lộ 14 về hướng Ban Mê Thuột khoảng bốn mươi cây số sẽ gặp đường mới đường Liên Tỉnh Lộ 7B. Ngã ba đường này thường được gọi là "chĩa ba" Miền Thôn. Tại đây, con Lộ 7B dài hơn hai trăm cây số xuyên qua vùng rừng núi hiểm trở, đi ngang qua thôn xã Phú Bình (Cheo Reo) và huyện Phú Túc trước khi đến Tuy Hòa. Con đường đất này uốn lượn theo những ngọn đồi cao, đôi khi ôm dài theo mé sông hay băng ngang những con suối cạn; có những đoạn, đường đã bị sụp đổ vì bị mưa xối mòn hay cây cối chèn ngang lối đi. Ba chi chĩa của chính trên con lộ này là Phú Thiện (50m), Lê Bình (600m) và Cà Lúi (40m), lâu ngày không sửa chữa tu bổ, hao hao, gãy đổ...và đây là con đường cho hàng trăm ngàn người và gần bốn ngàn chiếc xe đạp loa, xích, ngay cả cho những chiến xa M-48 nặng gần năm tấn đi ngang qua.

Đêm 16 tháng 3/ 75 tất cả lính của Quân Đoàn II hơn cả trăm ngàn quân nhân đổ về thành phố cùng hàng ngàn quân xa và chiến xa hàng ngàn xe đạp nh di chuyển. Cuộc chiến thoái âm thanh bất ngờ đổ về êm xuôi trong đêm đầu tiên cho đến sáng hôm sau. Khi tin đến về cuộc lui quân tại tại quân chúng đã phá vỡ, dân chúng hoang mang, hết hoảng hết cùng, cả thành phố về vỉa hè theo đuôi đoàn quân về bất cứ phương hướng nào di chuyển nào sẵn có trong tay. Mọi cuộc chiến thoái hơn lo hơn bất cứ...

Nguyên tắc căn bản của một cuộc lui quân, phần đầu tiên của chiến thuật có một lính của lính đổ khả năng chiến đấu truy kích hoặc làm chậm bước tiến của địch quân nếu bị truy đuổi, để bảo vệ cho sự an toàn của đoàn quân. Mọi mai thay, phần đuôi của đoàn quân này là hàng trăm ngàn người dân vô tội, tất cả bám theo mang trên tay chỉ là những gói áo quần hay những đồ vật thiết yếu.

Con đường hiểm trở, đèo núi này đã thành một con đường kinh hoàng, một dòng sông của xác người và máu. Những cái chết kinh hoàng vì đói, khát, thiêu đốt ngày nóng đêm lạnh, của những trận mưa pháo, địch quân ngày đêm rót vào đoàn người không ngừng nghỉ.

Một ký giả lão thành Nguyễn Tú đã viết là:

Thật thật tâm khi phải kích thích người dân không có khả năng di chuyển bằng xe hơi, xe đạp, hay bất cứ phương tiện chuyên chở nào có được. Họ thật cả c, phải di chuyển đôi chân, và hết chi phí đa số, bao gồm phần, trạm, người lính tu, đi tất cả như vậy, không được dù chỉ một giọt nước để làm dịu cơn khát như cháy. ...

Không thể nào đếm được bao nhiêu trạm đã ngã xuống trên đường đi, bao nhiêu cái già trẻ về phải đường đi để được, không còn bất cứ đi được nữa, và còn bao nhiêu người khác phải chịu đói khát trên suốt chặng đường tìm đến Tụy Hòa và Dân chúng.

Một sĩ quan biệt động báo tôi: "Lũ này, tôi không thể nào còn nhìn thẳng vào mặt địch bào mình nữa."

Ngày Tàn Cuộc Chiến: Tuy Hòa và Con Lũ Máu

Tác Giả: Vĩnh Hiå

Thứ Năm, 01 Tháng 1 Năm 2009 02:35

Một anh binh nhì nói: "Thật khốn kiếp, chúng ta rút lui không hề kháng cự. Tôi thà chiến đấu, rồi chiến thắng và tôi chấp nhận thua và tôi chấp nhận nhàn nhã." "

Một Đäi Úy Không Quân than: "Thật thảm thäng, nhất là khi nhìn lũ Pleiku, giờ chỉ còn là một thành phố hoang. Chỉ còn thäy lũ a cháy khắp nơi. Tôi buồn quá."

"Tôi ngạc nhiên quá. Hãy nhìn những con người này, những trẻ em này. Thật khốn khổ, đáng thương quá!", một người lính khác nói thêm. ...

Đäi người bút của nhà văn Phan Nhật Nam đã mô tả:

Cuộc di tản lớn quá, mọi người đau đớn ngất xỉu trên hai trăm cây säng núi với hai trăm ngàn người dân thäng đi tới Kontum, Pleiku... Träi cao nguyên buổi tàn Xuân gäy gäy rét vào sáng, càng với trời nóng cao và nóng khô khan, đäng bụi mù tung đä bám vào thành xe, nòng pháo, khí cụ, tóc và da một người, vän tròng một đä räc. Những tròng một một một, lo âu, tuyät vọng, lính gác ngã trên mũi súng, đàn bà, con trẻ nằm rũ trên hành lý, thành xe, đät cát. Đäc säng, đäc người là hạnh phúc quá lớn họ trốn? Còn biết kêu vào đâu? Với ai?

Nhà văn Phạm Huyền đã viết:

Liên Tänh Lä 7 Pleiku-Phä Bän-Phä Yên con đäng máu dài 300 cây sä đã là nơi chôn vùi hàng ngàn xác đäng bào và trẻ thơ vô tội.

Thật kinh hoàng, khủng khiếp. Bị người và bị máu.

Và sau cùng một nhân chứng trong đoàn người khi cùng đó đã viết về những chiến sĩ Không Quân Việt Nam Cuộc Hòa:

10 phi tußn phßn lßc A 37 đánh bom CBU và Napalm yßm trß cho đoàn quân trißt thoái ngày 24-3-1975 sau đó đã đßc thßc hißn đúng nhß Đßi Tá Thßo, Chß Huy Trßng Căn Cß Không Quân Phan Rang "hßa" vßi Tßng Phú. Nhßng phi công anh hùng đã khßc phßc, chßngß mßi hißm nguy, mßi trßngßi kß thußt, thßi tißt và sß an toàn cho chính bßn thân mình; đß cßu đßng bào và các chißn hßu anh em. Nhßng phi công cßm tß anh hùng cßa QLVNCH đã bay xußt trßn hßm ßy trong tinh thßn cßa nhßng hißp sß. Trên vùng trßi Phú Yên lúc 17 giß ngày 24-3-1975, khi nhßng cánh đßi bàng xußt hißn "hß" thßt sß là nhßng cßu tinh, là nhßng ngßi đã mang theo sß sßng cho Đoàn ngßi, Đoàn quân phía đßi. Nhß hàng trăm ngàn đßng bào và các chißn hßu khác có mßt hßm đó tßi Liên Tßnh Lß 7, tôi mußn đßc bày tß sß kính phßc đßc bißt và ca ngßi nhßng phi công anh hùng này.

Nhßng đßi u đã đßc mô tß chß là mßt gißt nßc mßt trong đßi đßng thßng khß cßa tßt cß nhßng ai đã đi trên con lß này. Hàng vßn ngßi dân vô tßi đã bß mßng cũng nhß hßng vßn nhßng chißn sĩ đã gßc ngã đßi lßn đßn đßch quân mà chßa hß có cß hßi đß chßng trß. Tßt cß đó là hßu quß cßa mßt quyßt đßnh vßi vß, sai lßm cßa cßp lãnh đßo.

Súng đßn và bánh mì

Tám giß sáng, tßi Không Đoàn 62 Chißn Thußt nhßng chißc máy bay đß loßi bßn rßn chußn bß rßi phi trßng. Vßa cßt cánh chißc trßc thăng võ trang ra khßi phi đßo, tôi cho con tàu giß cao đß thßp bay đßc theo ven bißn Nha Trang hßng vß phía bßc, trßc chß thành phß Tuy Hòa. Sáng hôm nay nßng đßp, nhßng gißi mây nhß lßa trßng nhß nhßng treo lß lßng trên bßu trßi trong xanh. Trên mßt bißn mßnh mßng lßp lánh nhß mßt tßm gßng bßc khßng lß, nhßng chißc thuyßn đánh cá cßn con nußi đußi nhßp nhß phía chân trßi. Ngoài khßi lßc đßc vài hòn đßo mßt màu xanh thßm đßng im lìm tßm nßng mai.

Ngßi trên chißc ghß bay tß căn phòng lái tôi lßng yên thßng thßc vß đßp thiên nhiên tuyßt vßi cßa mißn duyên hßi, chiêm ngßng mßt không gian dißm lß trß tình cßa quê hßng. Trong tißng nß đßu đßn cßa đßng cß cùng tißng chém gió cßa cánh qußt quen thußc tß khoßng không gian nhß bé này, tôi cßm thßy mình nhß là mßt cánh chim tß do đang xßa cánh bay lßng trên vòm trßi thân yêu. Cho dù mßi ngày phßi đßng đßu vßi hißm nghèo, vßi cái sßng chßt, vßi phong sßng gian khß tôi thßy mình vßn còn đßc may mßn và hßnh phúc hßn nhißu ngßi trai cùng thß hß. Nhßng tß khi Ban Mê Thußt đßt nhiên rßi vào tay đßch quân, tâm tß tôi bßt đßu lo ngßi và hoài nghi vß cußc chißn, vißn ßnh chißn thßng quân thù mßi lúc mßt xa vßi. Thßi thß đã đßi thay quá nhanh, tôi vßn chßa chßp nhßn đßc tình hußng cßa thßc tßi, nhßng tß tßng bi quan, yßm thß thßng lßn qußn trong đßu óc tôi. Rít dài hßi thußc phßa vào khoßng không gian trßc mßt, tôi trßm ngâm, suy tß ...

-Chút nữa mình đáp Tuy Hòa hay bay thẳng ra vùng luôn vậy?

Trong intercom đột nhiên câu hỏi của Thiệu úy Nguyễn Địch Liên đưa tôi trở lại với hiện tại. Tôi quay qua nhìn người bạn đồng nghiệp, rồi trở lại:

-Chắc mình ghé phi trường Địch Thêm xăng và liên lạc với Bộ binh xem thế có phi vụ nào không, sau đó mình sẽ bay tới vùng thả bánh mì cho đồng bào sau cũng được.

Tôi khi tụy nạn phòng thủ của Liên Đoàn 3 Dù tại Khánh Đường trên Quốc Lộ 21 nối liền Ban Mê Thuột và Nha Trang bằng Bộ Quân áp đảo lung lay, phi đoàn Thôn Tồn đã được lệnh thay đổi vùng hành quân, chuyển hướng qua yểm trợ cho cuộc rút quân của Quân Đoàn II tại Pleiku về Tuy Hòa. Hàng ngày nhiều phi vụ đến đến của Phi đoàn 215 được bố trí rải ra vùng đồng bằng Phú Yên hỗ trợ cho đoàn người di tản trên con lộ 7B. Ngoài mục đích tiếp tế, rải thức ăn của tù nhân khu Tuy Hòa cho đồng bào, mục đích chính yếu của những chiếc trực thăng là bố trí các nhóm ai có thể chấp được trên con lộ 7B đem về tiếp trung tâm và rải trung tâm tiếp nhận phi trường Địch Thêm, một phi trường không có của Mỹ đã bỏ lại, nằm phía nam Tuy Hòa chôn ngấm cây cối.

Trong thời gian rời khỏi này với những biến cố dồn dập, những phi vụ ít được kiểm soát, công việc của những hoa tiêu được đặt nặng trên tinh thần trách nhiệm của mỗi người. Ngày hôm nay, tôi được chỉ thị ra vùng hành quân trên chiếc trực thăng võ trang, không có chiếc C@C (Command and Control) đi đến đầu tiếp xúc với Bộ binh, không có chiếc Há hai (chiếc võ trang số hai) theo sát cánh hộ bao ngày qua. Một mình mình mở cửa lên vùng, tùy ý bay bên. Gunship bay vào vùng hành quân đến đến là trái với chỉ thị thu hút và nguyên tắc căn bản của trực thăng võ trang. Những đây là lỗi của cấp trên, tôi không có sự chọn lựa nào hơn là chấp nhận toàn nhiệm vụ được giao phó.

Tôi tiếp tục cho con tàu bay thẳng thóp trên đầu con Quốc Lộ 1. Gió bên mát lạnh lồng vào khung cửa mở toang, phía sau khoang tàu hai người mê vô xấp xỉ đang ngó bên nhau trên chiếc ghế sát cửa, nhìn xuống con đường trải nhựa đen chập chững với theo bên biển cát trắng. Những ghế đá nằm sát bên đường, sóng vỗ tung lên tiếng xóa. Vài chiếc xe hàng, trên nóc chột đậy hành lý, chập chững của chiểu, những cánh tay vẫy chào khi chiếc trực thăng bay ngang. Một vài chiếc xe hai bánh đang phóng nhanh trên đường, trên xe mang những những bao bố, với vài vài xa vùng lã đản háng với với an toàn. Sau sàntàu, những bao với lán nằm chát đường cháa đáy bánh mì tôi đã mua đem theo, kề bên, ông anh rồi tôi tháp tùng theo tiếng sáng sớm đang thích thú quan sát

cänh vät chäy läi phäa däi bäng chiäc träc thăng.

Hôm qua khi cänh äng quäy quän trong bäa cäm chiäu, sau mät vài câu chuyän qua läi trong ngày, bäng Me täi chät nhän täi räi häi :

-Này con..., Me thäy hình nhä con cä đäi u gäi khäng vui phäi khäng ? Con äng cä vän đä gäi khäng?

Täi ngäp ngäng chäa trä läi, nhäng väi khäng muän đä cho bà lo läng täi näi:

-Đä ..., đäu cä vän đä gäi, con chä häi mät väi bay häi nhiäu..., thäm väo đä...ngäy häm nay con đä gäp nhiäu đäng bäo mänh chäy loän, đäi khät khä sä, thäy täi nghiäp cho hä quäa.

Ông anh rä täi äng ngäi än kä bän väi bà chä ruät cäa täi, nghe câu chuyän xen väo häi:

-Nä..., mäy häm nay täi đäc bäo thäy tin vä vä rät quän trän Pleiku vä Tuy Häa, cä phäi em bay trän väng đä khäng ? Täi gät đäu:

-Đäng räi..., häng träm ngän ngäi bä chäy, thiäu thän cäc khä ..., khäng cä ai giäp đä gäi cä. Täi Viät Cäng phäo käch vä bän loän xä väo dän länh khäng phän biät giäa trä, đän bà con nät. Chät nhiäu läm. Täi näi tiäp:

-Häi träa nay täi cä gäp mät nhäm ngäi nhä chäy väo trong räng trän đän räi bä läc län, täi đäp täu xuäng bäc tät cä vä Tuy Häa. Nguyän phi hänh đän läy bänh mäi än träa cäa mänh cho hä än, làm cäng äy täi näi đäi meo.

Nghe näi täi đäy, Me täi chäc läi, läc đäu:

-Tôi nghĩ p quá..., vậy mình có thể làm gì để c đ giúp h không con ?

-D ..., con đã có ý đ nh mai mua bánh mì đem theo th cho h đó. Con bi t đó ch nh là mu i b bi n thôi, nh ng có l mình giúp đ c ng i nào hay ng i n y. V l i con nghĩ m t b bánh mì cũng có th làm cho m t ng i b t đói m t ngày đ h có s c t p t c đi t i n i. Tôi nói ti p:

-Nh ng ch có m t mình con nên h i khó khăn vì không bi t làm sao ch đ c nhi u bánh mì vào phi đoàn đ c?

Nghe tôi nói xong, m i ng i im l ng. Tôi ch t nhìn ông anh r r i đ t ng t nói:

-Này..., anh L c..., ngày mai đi bay v i tôi không ?

B t ng b h i, anh r tôi lúng túng nhìn qua bà ch tôi đang chăm chú theo dõi câu chuy n.

- Tôi à..., tôi đi theo đ làm gì h ?

-Anh đi theo tôi ngày mai đ ph tôi mua và ch bánh mì đem vô phi tr ng thôi, r i anh có th v nhà sau đó hay là đi bay v i tôi luôn thì tùy anh.

Nghe tôi nói xong, anh L c ng p ng ng r i xoay qua nhìn v nói:

- Sao em..., em nghĩ sao? Có đ cho anh đi theo giúp hay không ?

Bà chä tôi nuät xong miäng cäm trong miäng, lúng búng träi läi:

-Này..., đi bay có nguy hiểm không vậy ? Chä giúp đäng bào mình trong lúc này thì là chuyện nên làm, anh muän thì cä đi, tùy ý anh thôi.

Đäc sä đäng ý cäa bà chä tôi, anh rä tôi quyät đänh:

-Đäc, mai anh sä đi giúp em.

Me tôi nghe täi đó chen vào:

-Còn vậy nä đä tiän bäc, con có nhuäu tiän đâu mà mua, đä Me đäa phä cho con mua bánh mì thêm. Con cän bao nhiêu cä nói.

Nghe täi đây miäng cäm trong miäng tôi chäa käp nuät, bäng đäng bäng nhän läi, tôi không ngä Me tôi dám đä đäa con rä cäng đäc nhät cũng nhä chä tôi dám đä cho ngä i chäng mäi cäi, mät ông thäy giáo mäo hiäm ra mät mät trän nóng bäng nhä thä này.

-Anh chä cäa?... Suy nghĩ cho kä đó, sáng mai tôi sä đánh thäc anh đäy, täi nay đi ngä säm đi nghe. Tôi nhäc läi cho ông anh rä träc khi đäng đäy rút lui vä phòng mình.

Sáng hôm sau thäc đäy säm hän mäi khi, träi còn tä mä täi tôi gõ cäa phòng ông anh rä. Anh đã đäy tä lúc nào, áo quän sän sàng đang ngäi uäng trà nóng chä tôi. Tôi đäa cho anh chiếc áo bay cäa tôi bäo anh mäc đä vào cäng phi träng khäi bä häi giäy.

Hai anh em đäo bäng nhau trên chiếc xe Honda 90 già nua cäa tôi chäy ra lò bánh mì ä chä. Khả năng xe chä chä đäc bän bao bä bät mì nhät đäy nhäng ä bánh mäi ra lò. Tôi cät täng cäp hai bao läi väi nhau, đeo hai bên xe räi chäy thäng vào phi đoàn. Xe phóng ngang cäng Long

Ngày Tàn Cuộc Chiến: Tụy Hòa và Con Lũ Máu

Tác Giả: Vĩnh Hiå

Thứ Năm, 01 Tháng 1 Năm 2009 02:35

Vân, mấy anh Quân Cũng quen đưa tay chào rồi chui vào mấy bao bánh mì, có lẽ tò mò về những cái túi vải treo hai bên chiếc xe.

Vào phi đoàn, tôi đứng xe trống của bố ông anh rồi đứng chờ, xong họp tiếp chờ ngay vào phòng phi đoàn trống. Trống của phi đoàn mặt đám hoa tiêu nait gấn gàng tay xách túi nón bay, đang đứng nói chuyện hút thuốc lá chờ xe chui ra bãi đi bay, tò mò nhìn tôi đưa tay chào. Bước vào phòng phi đoàn trống, tôi gặp ngay Trung Tá Khu Văn Phát đang ngồi sau bàn giấy.

-Chào Trung Tá, hôm nay tôi đi bay phi vụ Tụy Hòa, nhân tiện chờ theo mặt số bánh mì thì giúp đứng bào, xin hỏi ý kiến Trung Tá trống. Trung Tá Phát mặt mặt nhìn tôi có vẻ ngạc nhiên, ngón ngón mặt lúc rồi nói:

-À..., chuyện đó cũng tất thôi..., nhưng anh bay gunship nên đi thả bánh mì thì nên cẩn thận.

-Không sao đâu Trung Tá đứng lo. Tôi chêm vào

-Tôi chờ chờ cho anh biết thôi, tất nhất là sau khi bố đứng đứng chờ rồi thì làm gì cũng an toàn hơn. Hôm qua phi đoàn mình có mặt chiếc đáp chui đứng bào bị "over run" nên quá cận cánh không nên bị "crash" anh có biết không? Thôi..., tôi nói với anh nên cẩn thận.

Tôi nghe xong, đưa tay chào rồi vội vã trở lui. Về ra khỏi phòng gặp ngay Thiå tá phi đoàn phó Sơn Thái Huyå đang bước vào. Về Thiå tá này là mặt huyån thoåi trong phi đoàn 215, gốc người Miån, da ngåm đen và nhå con. Nghe anh em nói rồi Thiå tá Huyån rồi tin tưởng vào bång, thận trọng. Có mặt lên đi bay về Trung úy Tôn Thåt Kim trên mặt mặt trống lên đang bùng nổ, buồng không bố nhå pháo bông xung quanh tàu. Trung úy Kim ngồi trên ghế bay mặt xanh nhå tàu lá chuối, rút ngón trong chiếc áo giáp mang trống người lính mặt nhìn qua ghế bên cạnh, Thiå tá Huyån đang cầm cần lái, thận trọng không hề có mặt phần nhång, nhưng miệng thì đứng to nhång câu thận trọng khó hiểu. Về lòng thay, không biết vì sao mặt nhång huyån bí của nhång lên thì thận trọng đó hay là vì sao mặt lên của phi hành đoàn, hôm đó tàu không hề bị mặt miệng đứng nào cả.

Chåy ra tåi chiåc xe Honda, ång anh rå đang đång chå bên bån bao bánh mì, tåi våi nåi:

-Tôi nghĩ mình nên gåi bánh mì tåi đây, råi chåy ra lò bánh làm måt chuyån nåa còn kåp giå, tàu còn trång låm.

Måt khoång thåi gian sau, chiåc tråc thăng võ trang đån thång đåc mã cåt cánh råi thành phå Nha Trang hång vå Tuy Hòa chå đåy súng đån håa tiån và nhång bao bánh mì nóng håi.

Sau hån hai må i phút bay đåc trên Quåc Lå I, con tàu våa tåi trên đåu måt vån đåa xanh tåi i bao la nåm kå bên bãi biån Đåi Lånh hình vòng cung cát trång phau. Tråc måt không xa là đåo Cå cao ngåt, tåi kéo con tàu vån lên cao, måt đåt råi xa, con đång lå và vån đåa xanh nhå đån. Tråc måt tåi, dãy núi Đåi Lånh chåy dài ra ngoài biån theo hình dáng måt cái móc câu bao båc måt vùng nåc xanh, tåo thành måt vùng vånh lý tång, đó là vånh Vũng Rô. Tåi đây, Cång Sån Båc Viåt låi đång đåa thå kín đáo này đã dùng làm đåa điåm tiåp nhån vũ khí cåa nhång tàu tå ngoài båc vào. Ngày 16 tháng 2 năm 1965, Không Quân Viåt Nam do hai phi công "Phång Hoàng Kim Cång" và Trung úy Chánh bay hai chiåc A-1 đã đánh đåm måt chiåc tàu cåa đåch đang bå neo tåi đây chåa đåy vũ khí đån đåc.

Chiåc tråc thăng båt đåu vào vùng vånh Vũng Rô. Con tàu đåt nhiên chao đåo, rung chuyån, nhåi lên råt xuång nhå chiåc ghe con bång bånh trên giång nåc lå. Đång sau khoang tàu ång anh rå tåi ngåi trên thùng đån, måt måy håt hoång nhåt nhåt, tåi ghåi cån lái cå giå cho con tàu båt rung. Chiåc tråc thăng đang đi vào måt vùng "nåi tiång" vå không khí nhiåu loån (turbulence), nhiåu phi hành đoàn thång tránh bay qua vùng này, nhåt là tråc thăng bay å cao đå thåp.

Cách đây måy năm, Thiåu úy Sån, våi cái tên Sån "phu gåo" vì måt thân thå "vai u thåt båp" cåa anh, là måt hoa tiêu trong phi đåi tråc thăng võ trang cåa tåi, trên đång tå Phù Cát vå Nha Trang, phòng Hành Quân Chiån Cuộc đã đåc báo cáo vå trí cåa Sån đang å trên Vũng Rô và tå đó phi hành đoàn cùng chiåc tråc thăng biåt vå âm tín. Suåt måt tuån lå sau, måi ngày phi đoàn đåu cå måt phi vå đåc biåt đån vùng này tìm chiåc tàu måt tích, nhång không ai hå thåy måt đåu våt nào cåa chiåc tråc thăng này. Riêng tåi còn nhå, trong phi vå đi tìm chiåc tàu cåa Sån "phu gåo", tåi suy luån rång nåu chiåc tråc thăng bå råi xuång biån thì måt vài ngày sau xác cåa phi hành đoàn så nåi lên và trôi đåt vào bãi cát hay måt ghånh đá nào đó. Sau hån måt tiång đång hå bay å cao đå đå måt tìm kiåm xåc xåo đåc theo bå biån hay måm đá, bång tråc cå mũi tàu đåi thåp, xuåt hiån hai våt màu đen nho nhå nåm kå bên nhau nåi båt trên bãi cát vàng sát mé nåc, hình thù nhå hai xác ngåi bå cháy đen trôi đåt lên bå.

Vừa mừng vừa hoi hoi, tôi cho người hoa tiêu pho và hai anh em vô xoi tho xem. Tôi cä chä m lên phía trä c chăm chú nhìn, trong lòng phä n khi hy vọng đã tìm đä c xác phi hành đoàn. Tôi hä cao đä, khi con tàu chä còn chä ng mä t vài trăm bä trên mä t biä n, trä c sä ngä c nhiên cä a tä t cä mä i ngä i, hai "xác chä t" cháy đen bä ng đä ng di đä ng vä mé biä n rä i biä n mä t đä ng đä i làn nä c trong. Tò mò tôi cho chiä c trä c thẳng xuä ng thä p, bay vòng nhìn xuä ng mä t nä c. Qua làn nä c trong vä t hai "chú" kä đà khä ng lä đen đä i nhä hai con cá sä u lä n đang nä m sát bên nhau đä i đáy cát, im ru bä t đä ng. Vừa ngä c nhiên lä n thä t vä ng, tôi kéo con tàu lên cao, khi vä a đä năm bä y trăm bä, đä t ngä t tôi quay đä u trä lä i mä nút rockets "on" rä i chú mä i "đä ng" hai trái hä a tä n xuä ng ngay chä hai con kä đà "vô tä i" sát mé biä n. Mä t nä c đang phä ng lä ng bä ng nä tung, hai cä t nä c trä ng xóa phä t lên cao xao đä ng cä vùng biä n đang êm ä .

Ba người trong tàu có vä ngä c nhiên trä c hành đä ng bä t ngä không lý do cä a tôi, nhä ng không ai nói mä t câu gì, cho đä n khi tôi quay đä u chuyä n hä ng bay thì ngä i xä tho lên tä ng:

- "Ông Thä y"... , sao mình không xuä ng coi thä có con nào chä t không? ... Tôi nghe nói mä y con kä đà biä n này thä t ăn ngon lä m.

Trong lòng đang bä c đä c, không vui và nhä t là khi liên tä ng tä i hình đä ng xä u xí cä a con vä t, tôi im lä ng không trä lä i tä p tä c bay thä ng, trong lòng phân vân tä hä i vä nhä ng hành đä ng hung hä ng hay háo sát vô lä i cä a mình vä a qua, không biä t có phä i là do bä n chä t hay là do hä u quä cä a nhä ng ngày tháng vào sanh ra tä ?

Con tàu đi quá Vũng Rô, tôi cho chiä c trä c thẳng băng qua rä ng núi cao án ngä trä c mä t chia đôi hai tä nh Phú Yên và Khánh Hòa, đä i thä p đèo Cä ngoä ng ngèo giä a vùng núi xanh. Đèo Cä không hùng vĩ nhä đèo Hä i Vân, nhä ng là mä t nä i có nhiä u di tích lä ch sä. Nhiä u trä n chiä n giä a hai nhà Nguyä n, Tây Sä n và Nguyä n Ánh trong ba thä p niên nä i chiä n (1771-1802) đã xä y ra tä i đây, và ngä n đèo này đä c coi nhä là "Đä nhä t Hùng Sä n". Bên phä i tôi, ngä n Núi Đá Bia sä ng sä ng, mä t trong nhä ng danh lam thä ng cä nh cä a miä n Trung. Khi đá to lä n, trä trä i cao hä n 80 mét tä a lä c ngay trên đä nh núi cao sát phía đä ng đèo Cä, ä xa hàng chä c cây sä vä n nhìn thä y rõ. Khi đá này ngä i Phú Yên thä ng gä i là Linga, biä u tä ng cä a thä n Siva theo tín ngä ng Chä mpa (Chä m) là sinh thä c khí cä a nam giä i. Lúc xä a khi công phá Chiä m Thành, theo truyä n thuyä t năm 1471, Vua Lê Thánh Tông đã cho khä c chä vào khi đá cä a ngä n núi này, nên đä c gä i là núi Đá Bia, tuy nhiên đä i sau này chä a ai có đä c cä may đä đä c nhä ng dòng chä đó, có lä thä i gian đã xóa mä t đä u tích.

Vượt qua đèo Cä, trước mũi tàu hiện ra một vùng đồng bằng trù phú Phú Yên bao la bát ngát, đây là một vựa lúa lớn nhất của miền Trung phần đông bắc biển biển lớn của sông Đà Räng chảy qua trước khi ra cửa biển. Sông Đà Räng theo tiếng Chăm có nghĩa là "con sông lau sậy", mặt nước chính của nó kinh tế thì trước Tuy Hòa, rất rất lớn và có độ dốc cao nên mùa khô nước chảy ra những cồn cát vàng nằm giữa lòng sông, hai bên bờ mặt nước lau sậy. Phần thượng nguồn của con sông này thì dòng chảy là Sông Ba.

Hôm nay phi trường Đông Tác nằm sát biển biển, một phi trường khổng lồ của quân đội Mỹ biển biển, cách Tuy Hòa khoảng bảy cây số phía nam, tôi cho tàu giở máy cao độ chuẩn bị đáp máy thêm nhiên liệu. Trên tàu nhìn xuống phi trường một vùng đất mênh mông biển hoang còn lại chỉ là phi trường nhỏ dài, đa số nhà cửa đã bị tháo dỡ hết chỉ còn chừa những ngôi nhà xi măng. Cho con tàu chảy dọc theo taxiway, xa tôi có thấy hai tòa nhà hiện ra trước mắt quân đội, bên ngoài hàng ngàn người đang tập hợp những người lính học những quân nhân và mặt đất trước trước thẳng biển biển con lF 7B cùng với thân nhân đến hỏi thăm học chờ đợi tin tức người nhà. Đây cũng là trung tâm hoạt động của những cơ quan cứu giúp người lính lính và cũng là nơi dùng cho những ban điều hành Bộ binh phía hậu vệ những phi vụ trước thẳng của Không quân.

Tôi cho tàu đến trước mặt xăng dầu chi viện đó, bên những biển biển cao su đen khổng lồ căng phẳng đồng JP-4 (xăng máy bay phần lớn). Trong khi chờ đợi, tôi mặt của biển biển xuống đất làm vài đồng đồng tác cho giãn gân cốt thì mặt chiếc xe Jeep biển biển đến đất sát bên tôi, trên xe viên Đội úy tay áo mang phù hiệu của con cấp đen của Biệt Động Quân biển biển xuống, tay xách một cái máy radio FM. Sau khi đưa tay chào viên Đội úy hỏi tôi:

- Đây có phải là trước thẳng võ trang của phi đoàn Thiên Täng biệt phái cho Tiểu khu Tuy Hòa không? Hiện tại mặt đất biển biển của chúng tôi trên đồng đồng lF 7 tại Phú Túc biển biển một nhóm chốt của tiểu sát của tiểu VC pháo kích súng cối và đang của số yểm trợ của trước thẳng võ trang. Mình có thể đi ngay bây giờ hay không?

- Đội úy chờ xăng xong rồi mình sẽ đi. Nhân tiện tôi có đem theo một số bánh mì trên tàu để giúp đồng đồng bào trên đồng đồng chảy lớn và đây, sau khi yểm trợ xong tôi sẽ bay đi theo bánh mì xuống cho hỏi, nói cho Đội úy biệt trước.

Ngäi sĩ quan này quay đầu nhìn vào khoang tàu vệ vệ khổng lồ nhiên nhiên rồi trở lại:

-Vâng, tôi sẽ phi về phi hành đoàn làm chuyên này. Viên Đại úy vừa nói xong thì tôi xa mặt ngồi ở đầu ông ngồi ở cuối cabin trung niên trong buồng lái vừa nói và chúi xuống, trên người tôi đeo máy cái máy nhỏ. Gần tôi đứng người đi đứng kế bên cabin cockpit, anh ta bắt tay tôi và tôi gật đầu gật đầu Anh:

-Tôi là Richard Blystone*, được phái viên cabin thông tin xã AP (Associated Press). Tôi đang làm việc tại vùng này, nếu có thể được xin anh vui lòng cho tôi đi theo tàu, cảm ơn anh rất nhiều.

Chuyên xuyên ra khỏi buồng, tôi chúi xuống, im lặng nhìn người ở đầu ông ngồi ở cuối cabin này một lúc, thấy ông ta có đeo trên tay ký hiệu trên túi áo, tôi gật đầu gật đầu ý xong mình cabin leo lên ghế bay.

Con tàu đã đi xuống, tôi chúi xuống cabin cánh. Trên sàn tàu chiếc ghế trống vắng là một hình ảnh lạ lùng: một viên Đại úy Biệt Động Quân, một anh ký hiệu người cuối, một ông thầy giáo, hai anh phi tá và một người bán mì chúi cao ngay giữa sàn. Chiếc ghế trống chúi mũi rơi một người bay về hướng Tây, trên một con sông Đà Rừng lừng lừng uồn quanh những cồn cát vàng và những bãi lau sậy.

Sau hơn hai chục phút bay, tàu đã đến khu vực huyện Phú Túc nằm cách con đường 7B nơi đến với Biệt Động Quân đang đứng đợi với đám tin quân Cảnh sát. Viên Đại úy chúi lên trên cockpit cho tôi ngồi ở kế con sông nơi Cảnh sát quân đội súng pháo xung quanh phía dưới. Dưới chân tôi chúi dài ra là bãi lau mọc song song với bờ sông rơi đến bãi cát kế dòng nước.

Đang quan sát phía trước khi chiếc thuyền với trí tác xạ, bỗng tôi gật đầu mình nghe tiếng người ở cuối cabin bên cánh phải là một tiếng trong intercom:

- Vị trí Cảnh sát..., Vị trí Cảnh sát..., a...ngay bãi lau..., hình ảnh ba người...tôi nó đang chúi trong bãi lau..., đó...đó...

Tôi nghiêng đầu nhìn xuống dưới, qua tấm thép sáng chúi nhìn, sát bãi cát ba bóng đen nhói nhói bắt trong đám lau đang vút chúi chúi nhanh hình ảnh vút cái miếu nhỏ. Ở trên cao cái miếu

trông như xiu như con tem, mái nâu đen m t t ng g ch vàng như t ch cách như ng bóng ng i đang ch y ch ng vài ch c mét. Tôi t c th i ch cho viên Đ i úy đang ch m sau l ng tôi. Viên Đ i úy nhìn theo qua khung cửa và trong m t c ch v i vấ ghé tai tôi hét t

-B n đi..., b n đi..., t i nó đó...mau lên...coi ch ng t i nó ch y m t...

V a nghe xong câu nói, m ch đ p tim tôi đ t nhiên tăng v t, tôi t c kh c vòng con tàu ra xa đ l y tr c tác x đ ng th i h chi c máy nh m h a ti n đ em xu ng tr c m t, neho m t nhìn vào h ng tâm. Cái máy nh m b cháy bóng đèn, t t ngúm không x đ ng đ c. Tôi nghi n rằng b c mình ch i th m trong b ng, đ y nhanh cái máy vô đ ng v v trí cũ. Ch t nghĩ đ n bánh mì nhét đ i túi qu n bay, tôi thò tay xu ng mò m móc ra m t m t m u ru t nh vo tròn l i xong n vào m t ki ng ch n gió tr c m t làm đ m chu n đ tác x . Không còn thì gi đ ch m tr tôi đ y con tàu chúí mũi xu ng m c tiêu. M y tên Vi t C ng ch y vào n nấu bên trong chi c mi u con v n còn đó, tin ch c chúng ch a b phát giác. Tôi đ a viên bánh mì nh dán trên t m ki ng vào cái mi u con đang hi n rõ đ n tr c m t, khi m u ru t bánh mì v a vào đúng ngay trên m c tiêu tôi b m nút...Xo t...trái h a ti n đ u tiên r i dàn phóng lao xu ng n tung ngoài bãi cát, cách xa cái mi u c trăm th c. M u bánh mì g n quá th p! Tôi ti p t c đ y c n lái v phía tr c, chi c tr c thẳng chúí mũi xu ng m c tiêu gia tăng t c đ , b t đ u rung lên b n b t, l c l nh chi c vng, tôi c m t ng tr c cánh qu t có th gây lìa b t c lúc nào...Xo t...xo t...xo t...Ba trái h a ti n n i đuôi nhau lao xu ng m c tiêu, m t trái chui ngay vào mái ngói đen n tung khói mù m t.

Trong khói m t tôi, Thi u úy Liên ng i im b t đ ng hai tay đang b u ch t vào thành gh bay, b ng nh y ch m lên reo to:

-Hay quá!...Hay quá!...

Trong đám khói b i đen đang b c lên cao, m t bóng đen đang bò l t ra h ng b c lau...Con tàu qu o l i, rung chuy n. Tay b t qua nút minigun tôi hét lên trong intercom:

-Minigun!...minigun!...

Ngày Tàn Cuộc Chiến: Tuy Hòa và Con Lũ Máu

Tác Giả: Vĩnh Hiá

Thứ Năm, 01 Tháng 1 Năm 2009 02:35

Ngái xá thá bên phái ngoài ngái ra hán bên ngoài bóp cò súng, kháu minigun quay váu, ráng lên âm thanh nhác nhái, hàng ngàn viên đạn tua táa bán xuáng vào đám bái mù, đát cát váng lên kháp nái. Thoáng đầu đây trong nháng tiếng đáng hán đán, tôi nghe tiếng cóc...cóc...cáa kháu AK-47 bán trá. Tôi quáo gát con tàu láy lái cao đá, vái vàng bay ra khái vùng, trong đáu tôi thán kinh ván còn căng tháng. Đây là lán đáu tiên trong nháng ngày chinh chiến tôi đã vào vùng đách mát mình, không có chiến cá hai theo sau yám trá. Đáu này đã làm cho tôi cám tháy rát bát an trong lòng.

Quay ngái lái phía sau tôi nhìn ông anh ráu giáo sá cáa tôi ngái trên sàn tàu ká bên nháng bao bánh mì, mát mây thát thán, cháa hoàn hán, còn anh ký giá ngoái quác tóc tai rái bái vì gió láng, đang hí hoáy viết, nháng tôi chác chán ráng anh ta cháng hiáu chuyán gì đã xáy ra trong vài phút ngán ngái váa qua. Vói tay ra hiáu cho vá sĩ quan Biệt Động Quân đang liên lác vái quân bán bên đái trên táng sá FM, tôi nói:

-Đái úy..., tôi muán đi thanh toán máy bao bánh mì này cho xong, sá không đá xăng. Sau đó trên đáng vá tôi sá táng hát đán đác xuáng ngán đái này, náu Đái úy đáng ý.

Nói xong không đái câu trá lái tôi quay mũi vá háng bác bay đác theo dòng sông Ba đang ngoáng nghèo uán khúc giáa vùng ráng cây rái rác.Chá đám ba phút sau, tá xa vài cây sá tôi đã tháy đoàn ngái cháy giác chen chúc trên con lá, phán đáu cáa đoàn ngái đáng lái tái bá phía bác đáu cáu sông Ba. Chiến cáu mát phán giáa bá sáp, mát náa nháp chìm đái đáy sông cán. Xung quanh đó, mát nhóm công binh đang xúm lái nái cây cáu. Tá xa trên cao tôi tháy mát chiến trác thăng Chinook đang bay đán, đái báng treo "tòng teng" (sling) tám sát rát lán trông nhá mát nháp cáu.

Tái đây đoàn ngái đang đám chân tái chá. Đáng sau cá hàng cây sá nháng ngái cháy nán cùng hàng ngàn chiến cá xe ván táp tác đi tái, đán các càng ngày càng đông tràn ra hai bên phía báa ráng. Đá mái loái xe, cam nhông nhà binh, chiến xa M-113, xe hàng, xe ba bánh và cá hàng ngàn chiến cá xe hai bánh cáa dân chúng chát cháa đáng báng tát cá nháng gì có thá mang theo đác. Nhìn hàng ván ngái nái đuôi nhau chen chúc đói khát bên đái, nắm báy bao bánh mì trên sàn tàu cáa tôi nhá mát giát nác nhá bé trên bãi sa mác mênh mông náng cháy, sá háng say phán khái trong lòng tôi buái sáng hôm nay tá nhiên tan bián tá lúc nào .

-Chác mình phái đem thá nái nào có ít ngái, chá thá đây ngái ta đáp nhau đá chát. Tiếng ngái mê vô phía sau tàu đáng. Tháy háp lý, tôi cho tàu rái con đáng lá, bay đác theo bãi cát bên bá sông.

-Phía sau sàn sàng nghe, mấy hớt mấy bao bánh mì ra đi, khi nào tôi báo thì mấy người bắt đầu xuống - Tôi nói cho hai anh mê vô xuống - Nhưng mấy người kia thì phải cho nhanh.

Tôi bắt sông cạn khô trên những cồn cát, tiếng nhóm người đang tìm rùa, họ cứ lấy nước uống. Tôi cho con tàu bay rà xuống thấp, hàng trăm cánh tay đưa lên cao, như van xin cứu khẩn cấp là chào đón. Một số khác, trên tay cầm những hộp giấy hình nhện là tiến đưa lên vẫy vẫy như mấy con, "khiêu gọi" chiếc trực thăng đang bay ngang qua đầu. Hình ảnh những hộp giấy trên bàn tay của những người dân chèo giấy, có thể là một gia tài mà hồi nước mất của họ dành để mang theo được, và ngay giây phút này sàn sàng đánh đổ một chiếc ghế ngồi trên chiếc trực thăng để bay ra khỏi con lũ máu. Tôi bắt gặp những người lòng thòng xuống xót cho những bào đang đau khổ cùng nhau, những người hành động vô tình của họ đã làm va chạm và tổn thương người ái chà tôi không ít. Tôi quay qua Thiệu úy Liên ngồi bên ghế trái đang nhìn xuống phía dưới, bắt gặp ánh mắt hai cùng quay lại, không ai nói gì những trong đầu hình ảnh cùng có một ý nghĩ cay đắng và xót xa.

Con tàu lướt qua một đám người nhợt nhạt, tôi bay chậm lại rồi nói vào trong intercom:

-Thôi đi...

Hàng chục bánh mì rơi rải rác trên bãi cát vàng, tiếng nhóm người ùa chạy theo, nhào trên đất vấp, chen lấn dành giật, một vài người già, con nít ngã lăn trên cát. Chiếc trong chiếc lát, những bao bánh mì đã sạch nhẵn. Tôi lấy cao để bay trở về, chợt nghĩ rằng mấy chiếc dù tàu còn một số dù dù và rockets những còn có thể chiếu năm bảy người. Tôi bay vòng lại nhìn dọc theo dòng sông, tìm một nhóm người nhợt nhạt, riêng rẽ có thể bắt gặp mà không bắt gặp như chiếc trực thăng của Thiên Thọ đã bắt gặp ngày hôm qua.

Bay qua một vùng rừng cây thấp, tôi thấy những năm bảy người đang núp những bóng cây, hình ảnh là một gia đình. Tôi lấy chiếc trực thăng xuống thấp và đáp gần bên tàn cây cách vài chục mét, cát bụi bay mù mịt, nhóm người trong bụi cây ùa ra. Người đàn bà khuôn mặt máu vì những hàng, lấy chiếc nón lá che đầu bé đang ôm trong lòng cúi đầu chạy cùng vài người đàn ông nhẩy lên tàu. Phía sau không xa chiếc ghế ngồi đang trần trụi chiếc trực thăng. Không một giây chậm trễ, tôi nhấc tàu quay mũi ra hướng bờ sông cắt cánh, để lại sau lưng một đám bụi mù và đám người đứng khựng lại vì thất vọng. Tàu lên cao, gió mát lồng lộng vào khung cửa, khác hẳn với cái nóng hầm hập trên cồn cát nóng cháy. Phía dưới đất,

Ngày Tàn Cuộc Chiến: Tuy Hòa và Con Lũ Máu

Tác Giả: Vĩnh Hiå

Thứ Năm, 01 Tháng 1 Năm 2009 02:35

---

nhång ngåi tån đång bên nhång bå lau såy đåa tay våy våy trong tuyåt vång. Tôi quay đåu nhìn xuång måt lån cuåi cùng tråc khi quyåt đånh råi vång. Chåt bên mé bå sông tôi nhìn thåy hai ngåi, đång hån là hai cô bé hình nhå đang giåt áo quån. Nghĩ rång tàu có thå đåch cho hai ngåi nhå nåa tôi lång måt vòng và hå con tàu xuång cách hai cô bé chång vài chåc mét. Måi ngåi trong khoang tàu nhìn ra chå, anh xå thå đåa tay ngoåc, hai cô bé thån nhiên bå đi vå phía đång ngåi đång đång nhång tàn cây đång xa. Gån đó hai đåa trå con đång tåm så håi bå chåy, våp té ngã lẫn trên đåm cå đåi.

Tôi kéo con tàu cåt cánh và nói våi phi hành đoàn:

-Chåc hai cô bé này đang đi våi gia đình, không muån đi måt mình.Thiåu úy Liên gåt đåu đång ý.

Nhìn đång hå xăng đå xuång khá thåp, tôi våi vå hång vå Tuy Hòa. Trong tiång đång å må cåa tiång đång cå, tôi bång nghe tiång ngåi xa thå nói råt to sau khoang tàu, hình nhå đang có gì lån xån. Tôi quay qua håi ngåi hoa tiêu phå:

-Liên, coi thå chuyån gì våy ?

-Måy ngåi måi lên tàu dành nhau vô ngåi giåa, thåy tàu må cåa hå så bå råt ra ngoài.

Đang suy nghĩ vì con tàu bay qua ngån đåi lúc nåy, phân vân không biåt nên bån xuång ngån đåi nhå đã håa våi viên Đåi úy trong khi tình trång xăng trên tàu chå còn đå đå bay trå vå. Tôi håi båc mình quay qua nhìn Thiåu úy Liên và nói:

-Liên, bån giåi quyåt giùm đi, biåu hå ngåi yên và coi chång, tôi såp såa bån rockets xuång ngån đåi này đó.

Nói xong tôi quay låi ra hiåu cho viên Đåi úy Biåt Đång Quân biåt, råi quay đåu tàu vòng låi, chúm mũi phóng nhång trái rockets còn låi xuång ngay lång đåi. Ngåi xå thå nhåi ra

ngoài trút hết những viên đạn của tôi cùng xuồng để u để ch tr c khi con tàu rời vùng. Âm thanh của những trái hỏa tiễn rít lên cùng với tiếng súng sáu nòng minigun rú lên như bò rừng đình tại nh c óc, đứa bé trong lòng ngực tôi sau khoang tàu khóc thét lên, còn đứa con trai lớn hơn ngồi bên, mặt trắng mịt, trên khuôn mặt lộ vẻ kinh hoàng, ngực tôi chết cứng, máu máo vì sợ hãi, khóc không ra tiếng.

Tàu đã của xăng và đạn dược, tôi phóng nhanh về Tuy Hòa. Bên cạnh, tôi thấy Liên móc gói thuốc mì gói và đàn ông hút, và hai người nói chuyện rất hăng say. Người đàn ông trong áo quần nhàu nát, tóc xù có lẽ là chàng của người đàn bà đang ôm đứa bé, trên khuôn mặt gầy gò, mặt mũi và xạm đen vì những những đôi mắt lộ vẻ sung sướng với niềm vui của người trên môi. Tôi hỏi Liên:

-Quen à ?

-Anh có tin không, đây là những bạn học cùng lớp với tôi ở xa, em ruột của Thành Sĩ Kim và tá phi đoàn mình đó. Thành là một chuyên viên kỹ thuật, đúng là ý trí. Trong giờ nói của Liên tôi nghe như đang nói chuyện vui vẻ thoải mái. Tôi trao của lái cho Liên rồi móc thuốc ra hút, nghĩ về những sau một thời gian dài căng thẳng.

-Hôm qua bạn làm gì? Tôi hỏi Liên.

-À, tôi bay cho tiểu khu Tuy hòa theo nhiệm vụ, mĩa khúc xuồng cho dân chài và bắt những. Có chuyện này tôi quên kể cho anh nghe. Lúc bay ra vùng có một Ma Soeur đi theo tàu để tiếp tế của tiểu khu Tuy Hòa. Khi tôi đáp xuồng bãi cát, một toán người tràn lên tàu, Ma Soeur nhìn xuống và xuồng để những người không lên lên tàu, tôi chỉ nhìn chằm chằm, bà ngoác tay báo tôi bay đi. Thấy một đám người đang chài, tôi không thể chờ lâu hơn nữa để đi về phía cánh. Trông đó tôi có nghe Ma Soeur nói là muốn được xuồng con là gia nhập với đoàn người chài và nên để giúp đỡ họ, nhưng tôi không nghe.

Liên nói tiếp:

-Anh có biết không, khi chiếc tàu cất cánh, nhìn xuống thấy người ngồi tu trong áo dòng đứng

Ngày Tàn Cuộc Chiến: Tụy Hòa và Con Lũ Máu

Tác Giả: Vĩnh Hiå

Thứ Năm, 01 Tháng 1 Năm 2009 02:35

---

chå, hai tay giå chiå cå khăn bå tå đå u trên bãi cát nóng cháy, gió bå i må t mù nhå muå n cuå n thå i bay tå m thân nhå bé, hình å nhå đó có å så không bao giå phai nhå t trong trí óc cå a tôi anh à.

Khi nói tå i đây, giå ng cå a Liên đå t nhiên nhå nghå n ngào vì xúc đå ng. Tôi vå i quay må t nhìn ra ngoài khung cå a, bå t giác liên tå ng đå n cái gå i là "giå i phóng miå n Nam" cå a quân Cå ng Så n khát máu và nhå ng nå i thå ng khå tå n cùng mà cå hàng trăm ngàn ngå i dân lành vô tå i đang phå i chå u đå ng trên con lå máu kinh hoàng này.

Thành phå Tụy hòa å n hiå n trå c må t, nå m im lìm bên cå a sông Đà Rå ng mênh mông må rå ng. Trên bå u trå i trong xanh, nhå ng chiå c trå c thẳng nhå nhå ng con ong đå p đi bay tìm kiå m nhå ng ngå i dân trên con lå Liên tå nh 7B, chå vå trung tâm tå n n. Tôi hå cánh đáp xuå ng phi trå ng Đå ng Tác, đám đông bu quanh nhå ng bãi đå u trå c thẳng, ào chå y đå n gå n nhìn nhå ng ngå i trên tàu tôi vå a thå xuå ng đå t, hy vå ng så gå p å i đå c nhå ng khuôn må t thân quen cå a hå .

Må t chiå c xe Jeep chå y đå n kå bên tàu, viên Đå i úy tay xách chiå c radio FM nhå y xuå ng đå t leo lên xe rå i đå a tay chào phi hành đoàn. Ngå i ký giå Må còn nå n ná å å i trên sàn tàu, trong tiå ng å m å cå a đå ng cå, anh ta chå m lên tå phía sau ghé vào tai tôi nói å n:

-Cám å n anh rå t nhiå u vå chuyå n bay vå a qua. Tôi rå t muå n giúp đå nhå ng ngå i chå y loå n nhå ng bå t ngå không đem theo nhiå u tiå n. Tôi chå có hå n må i ngàn đå ng trong túi, xin gå i hå t cho anh đå ngày mai mua bánh mì giùm tôi. Nói xong anh dúi vå i vào tay tôi xå p giå y bå c rå i nhå y xuå ng đå t đå a tay vå y chào.

Cå m xå p giå y bå c trong tay, tôi ngå ngàng nhìn theo ngå i ký giå biå n må t hút vào đám đông ngå i ...

Đà Nẵng Di Tå n và Må t Så Gå p Gå Bå t Ngå

Tå nh đå ng Tụy Hòa là må t tòa nhà å n nå m trên må t vå trí đå p nhå t thành phå, kå bên bå biå n, må t đông khu vå n cå nhìn xuå ng bãi cát vàng, phía nam nhìn ra cå a sông Đà Rå ng

mênh mông bát ngát. Tôi trên cao nhìn xuống sân cỏ rộng cỏ a tnh đđng đã có bảy tám chiếc c trc thẳng t t máy đđu sn. Tôi l n m t vòng nhìn xuống, th y có ch trng v a đ cho m t chi c trc thẳng, tôi h cao đ và chen vào đp. Trên bãi c c a tnh đđng, đng l nh nhng phi hành đoàn và nhiu ng i ngo i qu c đ m i qu c t ch, trên ng i đeo đ y máy nh ch y lui ch y t i r t là b n r n. Có l h là nhng nhà báo kh p th gi i đ n s n tin t c v m t tr n đng s i đng t i chi n tr ng vùng II. T t máy tàu, m c a b c xu ng s n c i chi c áo giáp n ng ch ch trên ng i, tr c m t tôi đ u nh ng chi c tr c thẳng l n l n c a nhi u phi đoàn mang đ lo i phù hi u nh Hoàng ng, Thiên ng, Song Chùy v...v... t Đà N ng đi t n vào. M t chi c tr c thẳng t n th ng c a phi đoàn 257 C u Tinh v a đp xu ng, b i mù tung lên, nh ng ng i ký gi ch y ùa đ n s n tin t c.

Ngày 27 tháng 3 năm 75, C ng Quân gia tăng áp l c vào thì tr n Đà N ng, phi tr ng b pháo kích liên t c. T t c máy bay đ c l nh c t cánh lên tr i đ tránh thi t h i. Pháo kích kéo dài không ng ng, t t c tr c thẳng đ c l nh r i b phi tr ng Đà N ng đp xu ng phi tr ng Non N c đ u qua đm. Đây là m t phi tr ng nh c a M b l i cách trung tâm thành ph Đà N ng kho ng năm cây s h ng đng nam. Su t đm đó t t c phi hành đoàn đ u ng t i nh ng "bunker" h c giao thông hào c a nh ng đ n v Th y Quân L c Chi n Trú đng t i đó, đng ch các tàu H i Quân trên đ đng c p b n di t n t t c l c l ng t i đây.

Sáng hôm sau, tình th t i Đà N ng r t nguy ng p, C ng quân t n sát vào thành ph . Trong tình th h n lo n đó, t t c tr c thẳng c a các phi đoàn đ u t i phi tr ng Non N c đ c l nh c t cánh di t n v Phù Cát. Th i ti t ngày đó r t x u, tr n mây th p không h n năm trăm b che kín b u tr i (overcast). T t c hoa tiêu tr c thẳng c t cánh t i phi tr ng Non N c v c n c Phù Cát, Bình Đ nh có hai gi i pháp ph i ch n l a, m t là bay trên tr n mây mù m t, hai là bay th p đ c theo b bi n. Đa s tr c thẳng t i hôm qua bay ch khá lâu trên tr i đ tránh pháo c a đ ch đã tiêu th m t s x ng khá nhi u, bây gi bình x ng không còn đ y đ có th bay xa. N u ph i ch n con đ đng bay trên tr n mây, và khi đ n phi tr ng Phù Cát không tìm đ c kho ng tr ng đ đp xu ng thì tàu có th r t vì h t x ng. Cũng nên bi t r ng, đa s tr c thẳng không đ c trang b nh ng khí c hay máy móc đ bay trong mây hay th i ti t x u, cho nên đ i v i nh ng hoa tiêu tr c thẳng bay trên tr n mây không th y đ c m t đ t là m t đ u t i k . Gi i pháp th hai bay th p đ i tr n mây, đ c theo b bi n, nh ng nh ng chi c tr c thẳng ph i đ i phó v i h a l c phòng không c a đ ch qua nhi u vùng đã b chi m đng. C hai gi i pháp đ u là nan gi i cho nh ng phi hành đoàn trong hoàn c nh nguy ng p đó.

M t trong nh ng hoa tiêu c a Phi đoàn t n th ng C u Tinh 257 đng đ u t i phi tr ng Non N c là Trung úy Ph m M n, c u hoa tiêu phi đoàn Th n T ng 215, đã ch n con đ đng th hai, bay th p đ i tr n mây v Phù Cát. Trên tàu khi đó ch đ y nh ng quân nhân Không quân cũng nh m t s dân s . Đ tránh nh ng súng nh có th b n t nh ng làng m c đã b đ ch chi m đng, Trung úy M n bay con tàu cách xa b bi n ch ng n a cây s . Trên đ đng đi, trong t n s radio, nh ng hoa tiêu liên l c v i nhau, kêu nhau i i. Nh ng chi c tr c thẳng bay th p

bß đß mß i loß i sßng cß a đß ch tß nhß ng ngôi làng đß c theo Quß c Lß I bß n tß i tß p, nhß ng chiß c máy bay bay trên cao thì trß n mây mù mß t không tìm đß c đß ng xuß ng. Tình trß ng rß t bi đßt.

Rißng Trung úy Mß n, sau chß ng nß a tiß ng đß ng hß bay, khi vß a đi ngang quß n Đß c Đß c, tß trong bß mß t trắng đß n phòng không cß lß n nß liên tß c nhß m vào chiß c trß c thẳng đang bay thß p trên mß t biß n. Mß t viên đß n trúng tàu nß tung, mß t sß ngß i chß t ngay trên sàn tàu, Trung úy Mß n cß lß t con tàu bay sát mß t biß n tß i đß c gß n đèo Phù Cß thì rß i xuß ng bãi cát sát bß n nß c. Tß phía sau đuôi cß a chiß c trß c thẳng, mß t nhóm Viß t cß ng tß mß t làng sát mé biß n chß y đß n. Nhß ng ngß i nào còn sßng sót trên tàu mß nh ai nß y chß y. Mß n bß mß t vß t thß ng ngay chân, lß t ra khß i tàu chß y vß phía trß c đß c theo bß biß n, nhß ng tiß ng súng AK-47 nß dßng vang vß ng đßng sau. Chß y đß c chß ng ba bß n cây sß thì trß c mß t khoß ng năm bß y trăm mét, chß ng bß n năm tên đß u đß i nón cß i chß y ngß c lß i chß n đß ng, biß t là không còn đß ng thoát, trong mß t hành đß ng tuyß t vß ng Trung úy Phß m Mß n nhß y xuß ng biß n bß i vòng ra khß i, hy vß ng sß lß n tránh đß c quân thù. Trên bß mß y tên Viß t Cß ng vß a tß i nß i đß ng đß ng súng chß đß i. Sß c ngß i có hß n, sau mß t chß ng đß ng dài chß y trên biß n vß i vß t thß ng ngay chân, anh đã kiß t lß c và đßng bußng xuôi giao thân cho đß ch. Anh bß trß i thúc ké đß n đi vào hß ng đß t liß n, giß a mß t vùng bß i cây thß p mß c đß c theo ven biß n. Trên trß i cao nhß ng chiß c trß c thẳng cß a phi đoàn 243 Mßnh Sß tß i căn cß Phù Cát đß c lß nh bay ngß c vß hß ng Đà Nß ng, hy vß ng cß u cß p nhß ng phi hành đoàn bß rß i rß t đß c đß ng. Mß t chiß c trß c thẳng cß a phi đoàn Mßnh sß vß a bay ngang, tiß ng đß ng cß và tiß ng cánh quß t kêu mß mß , bên đß i Trung úy Mß n bß mß y tên Cß ng Sß n xô chú i nhß i vào mß t bß i rß m, dí súng AK-47 vào đß u không cho anh nhßc nhßch. Trong giây phút đß i áp lß c cß a mũi súng quân thù, Mß n* vß n còn đß bình tĩnh đß ngß ng lên nhìn chiß c trß c thẳng đang bay qua đß u, lòng thß m biß t tß n nhß ng ngß i hoa tiêu bß n trong giây phút tß n cùng cß a cuß c chiß n vß n "không bß anh em không bß bß n bè", đúng nhß tinh thß n bß t điß t cß a Quân chß ng Không quân.

-Ê..., Mßnh Hß !

Đßng đß ng hút thuß c kß bên tàu tôi nghe tiß ng ai kêu tß phía sau. Tôi quay lß i. Mß t hoa tiêu mang phù hiß u trß c thẳng cß a phi đoàn 239 Hoàng ß ng đß ng sau lß ng nhìn tôi cß i. Tôi nhßu mß t nhìn. Khuôn mß t rß t quen thuß c, tôi cß moi lß i trong trí nhß .

-Mß y quên tao rß i à, Nguyß n Hßo đây!

-Hßo..., trß i đß t..., Hßo "gß n" phß i không ? Mß ..., lâu ngày quá.

Vä nói xong tôi mở ngäng ôm chäng läy ngäng i bän thân cùng khóa bay. Tä lúc chia tay nhau sau khi du häc ä Mä trä vä näng cä, mäi thäng đi mät vùng chiän thuät, chäa bao giä chúng tôi có cä häi gäp läi nhau. Hình änh cäa thäng bän có giäng nói Bäc kä Hà Näi chäm rãi, ngät ngào nhä mía lùi läi än chäa mät tánh tình "ngang tàng" näu không nói là có tí "ngông", trên mät khuôn mät rät là "boyish" đã trä läi trong tâm trí tôi. Nhäng ngày bên träng bay vào nhäng buäi đi häc vä, trong khi mäy anh "hoa tiêu häc trò" väi vä chen nhau xuäng chiäc xe buýt thì Häo läng thäng mät tay xách túi bay, mät tay đút vào túi quän chäm rãi đi täng bäc mät vä phòng, hình nhä chäa bao giä tôi thäy anh ta väi vä cä.

-Chuyän gì đã đäa đäy bän läu läc näi phäng träi này väy,... Häo? Tôi ngäc nhiên häi.

-Thì lúc Ban Mê Thuät bä täi nó chiäm, tä Đä Näng tao tình nguyän biät pháä đän năm chiäc tàu lên Pleiku cho phi vä không vän Sä đoàn 23 vä tái chiäm Ban Mê Thuät. Chäng hai ngày sau thì phi vä đó bä "xù", täi tao bä "xä" vä vùng này bäc dân. Mäy län tao nghe tiäng mäy trên tän sä mà chäa có cä häi đä gäp. Đây, mäy bay gunship phäi không, tao có chuyän này muän nói väi mäy.

-Có gì quan träng không? Vä nói tôi väa mäc ä bánh mì đäi túi bay räi häi:

-Mäy ăn chäa?

-Tao ăn räi, mäy ăn đi. Lúc này tao đi chä dân vä, gän täi Tuy Hòa bên mäy thäa ruäng hoang tao thäy hai ba con bò đang đäng ăn cä, tao đänh xuäng "dät" mät con đäm vä cho lính mình ăn, tao thäy nhiäu lính bä binh đi läc trong räng đäc bäc vä phi träng Đäng Tác täi tä, täi nghiäp quá. Mät mình không có gunship "cover" tao häi ngäi, bây giä gäp mäy đây tao mäi häi mäy đi bay yäm trä cho tao "dät" con bò vä đäc không?

-Chuyän nhä thôi, nhäng coi chäng, nhiäu lúc là bò cäa dân đó mäy.

-Dân đäch gì, xa tuät trong räng, giä này dân chäy hät räi, đä läi cho täi Viät Cäng ăn cũng väy

thôi.

Cäm äbánh mì trên tay tôi väa ăn väa nói:

-OK, làm gì thì làm đi tao "thanh toán" äbánh mì này cho xong đã rồi đi đâu thì đi.

Hän mäi phút sau hai chiếc trực thăng bắt đầu quay máy, tôi cất cánh chiếc trực thăng võ trang näi đuôi theo chiếc Hoàng äng của Hào rồi bắt đầu. Hai con tàu läy cao đi häng ra phía bờ sông. Trên cao nhìn xuống, tôi của sông Đà rộng chäy dài về phía tây, của sông trông giống như đầu của một con bäch tuät với những sợi râu näm giữa väa lúa län nhät miền Trung phän, những mảnh ruộng hình vuông con con màu vàng cä rä, näi tiếp nhau täb sông chäy dài đến gần chân núi Đäi Län. Nhìn thẳng ngän thân của tôi bay trước mặt, trên tän sä riêng tôi gäi :

-Hào..., mà còn nhä chä không đó?

-Yên chí đi..., cứ theo tao, năm phút nữa sẽ đến, cách con sông vài cây số ngay bìa rừng tao nhä rõ.

Đúng như lời Hào nói, chỉ trong vài phút bay tôi thấy chiếc trực thăng trước mặt nghiêng cánh, hạ cao đi. Tôi trên cao nhìn xuống, tôi có thể thấy một vùng ruộng bờ hoang, không canh tác, của vàng úa mọc đầy, näm kê bên bờ ruộng, ä giữa là một con suối cũn uän éo, của mọc xanh hai bên bờ.

-Hä, mà thấy chäa...bãi ruộng gần con suối, cách đây hai tiếng đồng hồ tao đã bay qua đây rồi.

Tôi nhìn theo nôn nóng:

-Biết rồi..., mấy con bò đâu không thấy ?

-Tôi thấy đang nóng, làm quen đâu đây thôi...

Hào bay dåi thấp chừng vài trăm mét, tôi giật vå thå cao hơn để quan sát tình hình, theo dõi tàu cåa Hào trong trường hợp có biến cố nào tôi có thể phån ång kịp thời. Nhưng tôi nghe tiếng Hào trong tiếng så, giật ngå nói phån khåi:

-Đây rồi..., đây rồi..., ba "chú" đang ăn cơm đây.

Nhìn xuống dåi thấp, tàu Hào đang bay vòng vòng låi, cánh quạt chiến đấu cå thẳng chåp chåa, ba con bò đang đứng nhìn ngắm trên mặt bãi ruộng hoang, kẻ bên mặt đám cỏ tranh vàng úa.

-Hå ..., mày trên cao cover nghe, tao xuống đây. Hào nói.

Tôi hå cao để, bay vòng vòng quanh chiến đấu phía dåi, quan sát tình hình. Xung quanh đều là đất không mông quånh, không có dåu vết gì khác nghi ngờ, trên đám ruộng xa xa khoảng vài cây så. Chiến đấu cå Hào bay chậm rãi và ngắm nhìn trên đều ba con bò màu nâu đang bình thường đứng kẻ bên nhau. Bên hông cåa tàu cåa chiến đấu cå thẳng phía dåi tôi có thể nhìn thấy khu vực liên đang khåc để, phóng ra những làn khói trắng nhỏ nhỏ. Mặt con bò nhå nhåt trong đám ngã quå xuống, hai con kia tức thì phóng chåy.

-Hå, tao đáp xuống đây...coi chừng dùm tao nghe...

Quay qua khung cửa, tay cầm cần lái, mặt tôi chăm chú theo dõi tất cả mọi diễn biến bên dåi. Chiến đấu cå đáp kẻ con bò đang nằm trên mặt đất, cách đó mặt khoảng gần là mặt đám cỏ tranh cao tiếng ngåc. Hai người mê vô xå thå nhåy xuống đất đứng thì mặt bên cánh cửa cockpit mở ra, người hoa tiêu phånhåy xuống theo. Ba người chiến đấu kẻ bên con bò. Trên cao tôi theo dõi mặt hoạt động nhång nhåc, ba anh phi hành trong buồng bay, người måc áo

giáp, đỡ nón helmet ì ch kéo con bò không nhúc nhích. Måy ông mê vô xå thå và ông anh rå tôi ngåi sau sàn tàu chåm ra ngoài cåa håi håp nhìn xuång phía dåĩi theo dõi. Tå trên cao nhìn xuång, tôi thåm nghĩ con bò quá nång không thå nào ba ngåĩi có thå đå såc đem nó lên sàn tàu. Đúng nhå tôi đã đå đoán, trên tån så tiång nói cåa Hà

-Nång quá tåi nó kéo không nåi, Hå..., tao xuång phå våi tåi nó..., cover cho tao nghe...Hào nói xong chåa chå tôi trå låi, må cåa nhåy xuång, chåy đån bên con bò. Bån ngåĩi xúm nhau, tiåp tåc kéo. Cho con tàu bay thåp vài trăm bå tôi nghiêng đåu theo dõi. Bång đång cách chiåc tråc thăng đang đåu phía dåĩi chång vài chåc mét, tôi phát giác måt bóng ngåĩi bån đå đen våa måi đång lên giåa đám cå tranh måc cao ngang ngåc. Tôi la lån cho måy anh mê vô xå thå tôi nghe thåy đå chuån bå:

-Có ngåĩi..., đång sau..., coi chång...

Ngåĩi xå thå hình nhå cũng thåy nhå tôi đã thåy, đån chåp khåu minigun chåa xuång ngay chå đám cå tranh. Phía dåĩi là chiåc tàu cåa Hào đang nå máy hoàn toàn không có ngåĩi nào ì trên tàu, tôi không biåt làm cách nào đå thông báo cho phi hành đoàn bên dåĩi biåt tình trång đang xåy ra. Tôi så con tàu xuång thåp bay ngang đåu chiåc tråc thăng đang đåu dåĩi đåt, bay vòng thåt nhå nhå đå báo hiåu cho bån mình biåt đå đå phòng có ngåĩi lå khå nghi đang ì gån đåy.

Måt cuåc diån tiån båt ngå xåy ra phía dåĩi nhå måt cuåc phim đang quay chåm. Bóng ngåĩi đang đång giåa đám cå tranh bång våch cå båc hån ra ngoài, tiån vå hång chiåc tråc thăng đang đåu kå con bò, hai tay cåm khåu AK-47 đåa cao lên khåi đåu. Bån ngåĩi đang håc kéo con bò, båt ngå ngång låi, quay måt vå phía bóng ngåĩi đang båc tåi. Tôi thåy Hào rút khåu "rouleaux" chåa vå phía ngåĩi ì. Hình nhå có måt cuåc đåi thoåi ngån đang xåy ra, tôi đoán våy...Hào båc đån gån tay vån chåa súng vào ngåĩi ì, tay kia våi giåt khåu AK-47. Båy giå måt ngåĩi xå thå cåa Hào đã tån hån, nhåy lên tàu chåa khåu đåi liên M-60 vå phía "nhân våt" måi xuåt hiån. Hình nhå cuåc đåi thoåi vån đang còn tiåp diån... Đåt nhiên tråc sångåc nhiên, nåu không nói là sångåt cåa tåt cå måi ngåĩi trên tàu tôi, "nhân våt" måi cùng phi hành đoàn bån ngåĩi cåa Hào xúm nhau låi kéo con bò lên sàn tàu. Nôn nóng muån biåt chuyån gì đã xåy ra, chå khi Hào đã an tåa trên ghå bay, tôi la trên tån så:

-Hào..., chuyån gì våy..., chuyån gì đã xåy ra våy ? Trong håi thå hån hån có ì vì quá måt sau khi khiêng con bò lên sàn tàu, tiång nói cåa Hào đåt đån:

Ngày Tàn Cuộc Chiến: Tuy Hòa và Con Lũ Máu

Tác Giả: Vĩnh Hi&#u

Thứ Năm, 01 Tháng 1 Năm 2009 02:35

-Tháng...Vi&#t cáng..., nó mu&#n h&#i ch&#nh..., nó xin tao ch&# v&# Tuy Hòa...

Tôi ng&#t t&#i:

-Mày có ch&#c không ? Coi ch&#ng đó...

-Không sao...đâu..., tao l&#y súng nó r&#i... Nó là dân du kích đ&#a ph&#&#ng...có gia đình &# Tuy Hòa...

Nghe xong tôi th&# ph&#o nh&# nh&#m. Có l&# tên Vi&#t C&#ng này đang chặn bò, th&#y tr&#c thẳng đ&#n ch&#y n&#p trong đám c&# tranh, và sau khi th&#y chi&#c gunship qu&#n trên đ&#u t&#&#ng là đã b&# phát giác nên ra đ&#u hàng. Tôi g&#i H&#o:

-Mày làm tao hú h&#n, thôi... ch&# con bò v&# phi tr&#&#ng Đ&#ng Tác giao cho b&# binh và nhân ti&#n giao th&#ng Vi&#t C&#ng luôn.

R&#i tôi nói ti&#p:

-Nh&# c&#t m&#t cái đ&#i t&#i v&# Nha Trang t&#i mình nh&#u nghe.

Vĩnh Hi&#u

Phi đoàn Th&#n T&#&#ng, 215

Ngày Tàn Cuộc Chiến: Tuy Hòa và Con Lũ Máu

Tác Giả: Vĩnh Hi&#u

Thứ Năm, 01 Tháng 1 Năm 2009 02:35

---

* Richard Blystone was a correspondent for Associated Press (ap) for 15 years, reporting mainly from Southeast Asia, where he was bureau chief in Bangkok, before moving on to Cable News Network. He is also an Associate of Producers International Media, and one of the world's top journalists and writers... Now he is a retired senior correspondent for CNN

* Trung úy Phạm Mạnh Bình Công quân bắt làm tù binh sau khi chiến tàu anh bị bắn rớt trên biển Quảng Nam ngày 28 tháng 3 năm 1975. Sau ba năm bị cầm tù, năm 1981 anh cùng hai đứa con trai vượt biển đến được bờ biển tự do.

-Xin cảm ơn KQ Nguyễn Đắc Liên, Phạm Mạnh Bình, Nguyễn Văn Hào đã đóng góp những chi tiết trong bài Ngày Tàn Cuộc Chiến (Phần II), cùng anh Herky428 và tác phạm rớt để cập của Mạnh Hùng trên biển Nha Trang

-Riêng cảm ơn Cảnh Thép.com, là nguyên nhân để tôi tìm lại được Thiệu úy Nguyễn Đắc Liên, một hoa tiêu phi đoàn Thôn Tồn công mà tôi đã một lần liên lạc từ năm 1975, qua những bài viết về cuộc chiến của tôi.